

I.

(Zakonodavni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/60/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 15. svibnja 2014.****o povratu kulturnih predmeta nezakonito iznesenih s državnog područja države članice i o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (preinaka)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Direktiva Vijeća 93/7/EEZ ⁽²⁾ znatno je izmijenjena direktivama 96/100/EZ ⁽³⁾ i 2001/38/EZ ⁽⁴⁾ Europskog parlamenta i Vijeća. Budući da su potrebne daljnje izmjene, trebalo bi je preinačiti radi jasnoće.
- (2) Unutarnje tržište obuhvaća područje bez unutarnjih granica u kojem je osigurano slobodno kretanje robe, osoba, usluga i kapitala u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske Unije (UFEU). U skladu s člankom 36. UFEU-a, odgovarajuće odredbe o slobodnom kretanju robe ne isključuju zabrane ili ograničenja u vezi s uvozom, izvozom ili robom u provozu, opravdane razlozima zaštite nacionalnog blaga umjetničke, povijesne ili arheološke vrijednosti.
- (3) Na temelju i u okviru članka 36. UFEU-a, države članice zadržavaju pravo definirati svoje nacionalno blago i poduzeti potrebne mjere za njegovu zaštitu. Ipak, Unija igra važnu ulogu u poticanju suradnje među državama članicama sa ciljem zaštite kulturne baštine od europskog značaja, kojoj to nacionalno blago pripada.
- (4) Direktivom 93/7/EEZ uvedeni su aranžmani koji državama članicama omogućavaju da osiguraju povrat na svoje državno područje kulturnih predmeta koji su kategorizirani kao nacionalno blago u smislu članka 36. UFEU-a, koji pripadaju zajedničkim kategorijama kulturnih predmeta iz priloga toj Direktivi i izneseni su s njihova državnog područja kršenjem nacionalnih mjera ili Uredbe Vijeća (EZ) br. 116/2009 ⁽⁵⁾. Ta je Direktiva također obuhvaćala kulturne predmete kategorizirane kao nacionalno blago koji čine sastavni dio javnih zbirki ili inventara crkvenih institucija koji nisu pripadali tim zajedničkim kategorijama.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 8. svibnja 2014.

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/7/EEZ od 15. ožujka 1993. o povratu kulturnih predmeta nezakonito iznesenih iz državnog područja države članice (SL L 74, 27.3.1993., str. 74.).

⁽³⁾ Direktiva 96/100/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. veljače 1997. o izmjeni Priloga Direktivi 93/7/EEZ o povratu kulturnih dobara nezakonito iznesenih s područja države članice (SL L 60, 1.3.1997., str. 59.).

⁽⁴⁾ Direktiva 2001/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. lipnja 2001. o izmjeni Direktive Vijeća 93/7/EEZ o povratu kulturnih dobara nezakonito iznesenih s područja države članice (SL L 187, 10.7.2001., str. 43.).

⁽⁵⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 116/2009 od 18. prosinca 2008. o izvozu kulturnih dobara (SL L 39, 10.2.2009., str. 1.).

- (5) Direktivom 93/7/EEZ uspostavljena je administrativna suradnja među državama članicama u vezi s njihovim nacionalnim blagom koja je blisko povezana s njihovom suradnjom s Interpolom i drugim nadležnim tijelima u području ukradenih umjetničkih djela, uključujući posebno evidentiranje izgubljenih, ukradenih ili nezakonito iznesenih kulturnih predmeta koji čine dio njihova nacionalnog blaga i njihovih javnih zbirki.
- (6) Postupak predviđen Direktivom 93/7/EEZ bio je prvi korak u uspostavi suradnje među državama članicama u tom području u kontekstu unutarnjeg tržišta, s ciljem daljnjeg uzajamnog priznavanja mjerodavnih nacionalnih zakona.
- (7) Uredbom (EZ) br. 116/2009, zajedno s Direktivom 93/7/EEZ, uveden je sustav Unije za zaštitu kulturnih predmeta država članica.
- (8) Cilj Direktive 93/7/EEZ bio je osigurati fizički povrat kulturnih predmeta državi članici s čijeg su državnog područja ti predmeti bili nezakonito izneseni neovisno o pravu vlasništva na takvim predmetima. Međutim, primjena te Direktive pokazala je ograničenja aranžmana za osiguravanje povrata takvih kulturnih predmeta. Izvješća o primjeni te Direktive ukazala su na njezinu rijetku primjenu posebno zbog njezina ograničenog područja primjene, uzrokovanog uvjetima koji su navedeni u prilogu toj Direktivi, kratkog razdoblja dopuštenog za pokretanje postupka povrata te troškova povezanih s postupkom povrata.
- (9) Područje primjene ove Direktive trebalo bi proširiti na svaki kulturni predmet koji je država članica, u okviru nacionalnog zakonodavstva ili administrativnih postupaka, kategorizirala ili definirala kao nacionalno blago koje ima umjetničku, povijesnu ili arheološku vrijednost u smislu članka 36. UFEU-a. Ova bi Direktiva stoga trebala obuhvaćati predmete od povijesnog, paleontološkog, etnografskog, numizmatičkog interesa ili znanstvene vrijednosti, bez obzira na to jesu li dio javne ili druge zbirke ili su pojedinačni predmeti, te potječu li iz redovitih ili tajnih iskapanja, pod uvjetom da su kategorizirani ili definirani kao nacionalno blago. Nadalje, kulturni predmeti koji su kategorizirani ili definirani kao nacionalno blago ne bi više morali pripadati kategorijama ili poštovati pragove povezane s njihovom starošću i/ili novčanom vrijednošću kako bi mogli biti predmetom povrata u okviru ove Direktive.
- (10) Raznovrsnost nacionalnih aranžmana za zaštitu nacionalnog blaga priznata je člankom 36. UFEU-a. Kako bi se poticalo uzajamno povjerenje, spremnost na suradnju i međusobno razumijevanje među državama članicama, opseg pojma „nacionalno blago” trebalo bi odrediti u okviru članka 36. UFEU-a. Države članice također bi trebale olakšati povrat kulturnih predmeta državi članici s čijeg su državnog područja ti predmeti bili nezakonito izneseni neovisno o datumu pristupanja te države članice te bi trebale osigurati da povrat takvih predmeta ne prouzroči nerazmjerne troškove. Državama članicama bi trebalo biti moguće povratiti one kulturne predmete koji nisu kategorizirani ili definirani kao nacionalno blago, kao i kulturne predmete koji su nezakonito izneseni prije 1. siječnja 1993., pod uvjetom da poštuju odgovarajuće odredbe UFEU-a.
- (11) Potrebno je pojačati administrativnu suradnju među državama članicama radi djelotvornije i ujednačenije primjene ove Direktive. Od središnjih bi se tijela stoga trebalo zahtijevati da učinkovito međusobno surađuju i razmjenjuju informacije u vezi s nezakonito iznesenim kulturnim predmetima korištenjem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („IMI”) predviđenog Uredbom (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾. Kako bi se poboljšala provedba ove Direktive, trebalo bi uspostaviti modul sustava IMI posebno prilagođen za kulturne predmete. Također je poželjno da taj sustav, prema potrebi, koriste i ostala nadležna tijela država članica.
- (12) Kako bi se osigurala zaštita osobnih podataka, administrativna suradnja i razmjena informacija među nadležnim tijelima trebali bi biti usklađeni s pravilima navedenima u Direktivi 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, i, u mjeri u kojoj se koristi IMI, u Uredbi (EU) br. 1024/2012. Definicije korištene u Direktivi 95/46/EZ i Uredbi (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ trebale bi se također primjenjivati za potrebe ove Direktive.
- (13) Rok za provjeru je li kulturni predmet pronađen u drugoj državi članici kulturni predmet u smislu Direktive 93/7/EEZ utvrđen je u praksi kao prekratak. Zato bi ga trebalo produljiti na šest mjeseci. Dulje razdoblje trebalo bi omogućiti državama članicama da poduzmu potrebne mjere za očuvanje kulturnog predmeta i, prema potrebi, spriječe svako djelovanje kojim se izbjegava postupak povrata.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1024/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o administrativnoj suradnji putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2008/49/EZ („Uredba IMI”) (SL L 316, 14.11.2012., str. 1.).

⁽²⁾ Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (SL L 281, 23.11.1995., str. 74.).

⁽³⁾ Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka (SL L 8, 12.1.2001., str. 1.).

- (14) Rok za pokretanje postupka povrata također bi trebalo produljiti na tri godine nakon što država članica s čijeg je državnog područja kulturni predmet nezakonito iznesen sazna za mjesto na kojem se kulturni predmet nalazi i identitet njegova samostalnog posjednika ili nesamostalnog posjednika. Produljenje toga roka trebalo bi olakšati povrat i odvratiti od nezakonitog iznošenja nacionalnog blaga. Radi jasnoće trebalo bi propisati da rok za pokretanje postupka počinje teći na dan kada središnje tijelo države članice s čijeg je državnog područja kulturni predmet nezakonito iznesen sazna za te informacije.
- (15) Direktivom 93/7/EEZ predviđeno je da se postupci povrata ne smiju pokrenuti više od 30 godina nakon što je predmet nezakonito iznesen s državnog područja države članice. Međutim, kada se radi o predmetima koji su dio javnih zbirki i predmetima koji su dio inventara crkvenih institucija u državama članicama u kojima podliježu posebnim aranžmanima za zaštitu u okviru nacionalnog prava, u određenim okolnostima rok za pokretanje postupka povrata je dulji. Budući da države članice prema nacionalnom pravu mogu, zajedno s vjerskim institucijama koje nemaju crkvenu strukturu, uspostaviti posebne aranžmane za zaštitu, ova bi se Direktiva trebala odnositi i na te druge vjerske institucije.
- (16) U svojim zaključcima o sprečavanju i suzbijanju kriminala protiv kulturnih dobara usvojenima 13. i 14. prosinca 2011. Vijeće je prepoznalo potrebu poduzimanja mjera radi povećanja djelotvornosti sprečavanja i suzbijanja kriminala u vezi s kulturnim predmetima. Preporučilo je da Komisija podrži države članice pri djelotvornoj zaštiti kulturnih predmeta s ciljem sprečavanja i suzbijanja nedopuštene trgovine i promicanja dopunskih mjera prema potrebi. Nadalje, Vijeće je preporučilo državama članicama da razmotre ratifikaciju Konvencije UNESCO-a o mjerama zabrane i sprečavanja nezakonitog uvoza, izvoza i prijenosa vlasništva na kulturnim dobrima potpisane u Parizu 17. studenoga 1970. i UNIDROIT-ove Konvencije o ukradenim ili nezakonito izvezenim kulturnim dobrima potpisane u Rimu 24. lipnja 1995.
- (17) Poželjno je osigurati da svi sudionici na tržištu postupaju s dužnom pažnjom u transakcijama koje uključuju kulturne predmete. Posljedice stjecanja kulturnog predmeta nezakonitog podrijetla bit će uistinu odvraćajuće jedino ako isplata odštete bude povezana s obvezom samostalnog posjednika da dokaže kako je postupao s dužnom pažnjom. Stoga, kako bi se ostvarili Unijini ciljevi sprečavanja i borbe protiv nezakonitog trgovanja kulturnim predmetima, ovom bi Direktivom trebalo propisati da samostalni posjednik, kako bi ishodio odštetu, mora dokazati da je postupao s dužnom pažnjom pri stjecanju predmeta.
- (18) Također bi bilo korisno da svaka osoba, a posebno ona koja sudjeluje na tržištu, ima lak pristup javnim informacijama o kulturnim predmetima koje su države članice kategorizirale ili definirale kao nacionalno blago. Države članice trebale bi pokušati olakšati pristup tim javnim informacijama.
- (19) Kako bi se olakšalo ujednačeno tumačenje pojma dužne pažnje, ovom bi Direktivom trebalo odrediti kriterije koji nisu sveobuhvatni i koje treba uzeti u obzir kako bi se utvrdilo je li samostalni posjednik postupao s dužnom pažnjom prilikom stjecanja kulturnog predmeta.
- (20) S obzirom na to da cilj ove Direktive, odnosno omogućavanje povrata kulturnih predmeta kategoriziranih ili definiranih kao nacionalno blago koji su nezakonito izneseni s državnog područja država članica, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njegova opsega i učinaka on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (21) Budući da su brisanjem priloga Direktivi 93/7/EEZ zadaće odbora osnovanog Uredbom (EZ) br. 116/2009 postale bespredmetne, upućivanja na taj odbor trebalo bi u skladu s time izbrisati. Međutim, kako bi se održala platforma za razmjenu iskustava i dobre prakse o provedbi ove Direktive među državama članicama, Komisija bi trebala uspostaviti stručnu skupinu, sastavljenu od stručnjaka iz središnjih tijela država članica odgovornih za provedbu ove Direktive, koja bi trebala biti uključena, između ostalog, u proces prilagodbe modula sustava IMI za kulturne predmete.
- (22) Budući da prilog Uredbi (EU) br. 1024/2012 sadrži popis odredaba o administrativnoj suradnji u aktima Unije koji se provode pomoću IMI-ja, taj bi prilog trebalo izmijeniti kako bi uključio ovu Direktivu.
- (23) Obveza prenošenja ove Direktive u nacionalno pravo trebala bi se ograničiti na one odredbe koje predstavljaju značajnu izmjenu u usporedbi s prethodnim direktivama. Obveza prenošenja odredaba koje su nepromijenjene proizlazi iz prethodnih direktiva.
- (24) Ova Direktiva ne bi trebala dovoditi u pitanje obveze država članica s obzirom na rokove za prenošenje u nacionalno pravo direktiva određenih u Prilogu I. dijelu B,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Ova se Direktiva primjenjuje na povrat kulturnih predmeta koje je država članica kategorizirala ili definirala kao nacionalno blago, kako je navedeno u članku 2. točki 1., a koji su nezakonito izneseni s državnog područja te države članice.

Članak 2.

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „kulturni predmet” znači predmet koji je kategoriziran ili definiran od strane države članice, prije ili nakon njegova nezakonitog iznošenja s državnog područja te države članice, kao dio „nacionalnog blaga koje ima umjetničku, povijesnu ili arheološku vrijednost” prema nacionalnom zakonodavstvu ili u okviru administrativnih postupaka, a u smislu članka 36. TFEU-a;
2. „nezakonito izneseno s državnog područja države članice” znači:
 - (a) izneseno s državnog područja države članice kršenjem njezinih propisa o zaštiti nacionalnog blaga ili kršenjem Uredbe (EZ) br. 116/2009; ili
 - (b) nije vraćeno po isteku roka zakonitog privremenog iznošenja ili bilo koje kršenje nekog drugog uvjeta kojim se uređuje takvo privremeno iznošenje;
3. „država članica koja je zatražila povrat” znači država članica s čijeg je državnog područja kulturni predmet nezakonito iznesen;
4. „država članica od koje se traži povrat” znači država članica na čijem se državnom području nalazi kulturni predmet nezakonito iznesen s državnog područja druge države članice;
5. „povrat” znači fizički povrat kulturnog predmeta na državno područje države članice koja je zatražila povrat;
6. „samostalni posjednik” znači osoba koja za vlastiti račun izvršava faktičnu vlast na kulturnom predmetu;
7. „nesamostalni posjednik” znači osoba koja za treću osobu izvršava faktičnu vlast na kulturnom predmetu;
8. „javne zbirke” znači zbirke koje su u skladu sa zakonodavstvom države članice definirane kao javne i koje su u vlasništvu te države članice, lokalnog ili područnog tijela u toj državi članici ili institucije koja se nalazi na državnom području te države članice, pod uvjetom da je takva institucija u vlasništvu države članice ili lokalnog ili područnog tijela ili je u znatnoj mjeri od njih financirana.

Članak 3.

Kulturni predmeti koji su bili nezakonito izneseni s državnog područja države članice vraćaju se u skladu s postupkom i pod uvjetima predviđenima ovom Direktivom.

Članak 4.

Svaka država članica imenuje jedno ili više središnjih tijela za provedbu zadaća predviđenih ovom Direktivom.

Države članice obavješćuju Komisiju o svim središnjim tijelima koja imenuju na temelju ovog članka.

Komisija objavljuje popis tih središnjih tijela i sve promjene u vezi s njima u seriji C *Službenog lista Europske unije*.

Članak 5.

Središnja tijela država članica surađuju i promiču savjetovanje između nadležnih nacionalnih tijela država članica. Potonja tijela posebno:

1. na zahtjev države članice koja je zatražila povrat traže određeni kulturni predmet koji je nezakonito iznesen s njezina državnog područja te identificiraju samostalnog posjednika i/ili nesamostalnog posjednika. Zahtjev mora sadržavati sve informacije potrebne za olakšavanje potrage, posebno upućivanje na stvarno ili pretpostavljeno mjesto na kojem se predmet nalazi;
2. obavješćuju zainteresirane države članice o pronalasku kulturnog predmeta na njihovu državnom području ako postoje osnove sumnje da je on nezakonito iznesen s državnog područja druge države članice;

3. omogućuju nadležnim tijelima države članice koja je zatražila povrat da provjere je li predmet u pitanju kulturni predmet, pod uvjetom da se provjera obavi u roku od šest mjeseci od obavijesti predviđene točkom 2. Ako se provjera ne obavi u propisanom roku, prestaju se primjenjivati točke 4. i 5.;
4. u suradnji sa zainteresiranom državom članicom poduzimaju sve potrebne mjere za fizičko očuvanje kulturnog predmeta;
5. potrebnim privremenim mjerama sprečavaju svaku radnju kojom se izbjegava postupak povrata;
6. pri povratu postupaju kao posrednici između samostalnih posjednika i/ili nesamostalnih posjednika i države članice koja je zatražila povrat. S tim ciljem nadležna tijela države članice od koje se traži povrat mogu, ne dovodeći u pitanje članak 6., u prvom redu olakšati provedbu arbitražnog postupka u skladu s nacionalnim zakonodavstvom države članice od koje se traži povrat i uz uvjet da država članica koja je zatražila povrat i samostalni posjednik ili nesamostalni posjednik daju svoje formalno odobrenje.

Kako bi surađivala i međusobno se savetovala, središnja tijela država članica služe se modulom Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta („IMI”) uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1024/2012 posebno prilagođenim za kulturne predmete. Također se mogu služiti IMI-jem kako bi širila relevantne informacije o slučaju u vezi s kulturnim predmetima koji su ukradeni ili nezakonito izneseni s njihova državnog područja. Države članice odlučuju o korištenju IMI-ja od strane drugih nadležnih tijela za potrebe ove Direktive.

Članak 6.

Država članica koja je zatražila povrat može pred nadležnim sudom u državi članici od koje se traži povrat pokrenuti postupak protiv samostalnog posjednika ili, ako to nije moguće, protiv nesamostalnog posjednika, s ciljem osiguravanja povrata kulturnog predmeta koji je bio nezakonito iznesen s njezina državnog područja.

Postupak se može pokrenuti samo ako su aktu kojim se pokreće postupak priloženi:

- (a) dokument s opisom predmeta na koji se zahtjev odnosi i u kojem je navedeno da je riječ o kulturnom predmetu;
- (b) izjava nadležnih tijela države članice koja je zatražila povrat da je kulturni predmet nezakonito iznesen s njezina državnog područja.

Članak 7.

Nadležno središnje tijelo države članice koja je zatražila povrat odmah obavješćuje nadležno središnje tijelo države članice od koje se traži povrat da je pokrenut postupak s ciljem osiguravanja povrata predmeta o kojem je riječ.

Nadležno središnje tijelo države članice od koje se traži povrat odmah obavješćuje središnja tijela drugih država članica.

Razmjena informacija provodi se putem IMI-ja u skladu s važećim zakonskim odredbama o zaštiti osobnih podataka i privatnosti, ne dovodeći u pitanje mogućnost da se nadležna središnja tijela uz IMI posluže i drugim sredstvima komunikacije.

Članak 8.

1. Države članice u svom zakonodavstvu propisuju da postupak povrata u okviru ove Direktive nije dopušteno pokrenuti nakon proteka razdoblja od tri godine od saznanja nadležnog središnjeg tijela države članice koja je zatražila povrat za mjesto na kojem se kulturni predmet nalazi i za identitet njegova samostalnog posjednika ili nesamostalnog posjednika.

Pokretanje takvih postupaka ni u kojem slučaju nije dopušteno više od 30 godina nakon što je predmet nezakonito iznesen s državnog područja države članice koja je zatražila povrat.

Međutim, u slučaju predmeta koji su dio javnih zbirki definiranih u članku 2. točki 8. i predmeta koji su dio inventara crkvenih ili drugih vjerskih institucija u državama članicama u kojima oni podliježu posebnim aranžmanima za zaštitu u okviru nacionalnog prava, rok za postupak povrata je 75 godina, osim u državama članicama u kojima postupak ne podliježe zastari ili u slučaju bilateralnih sporazuma između država članica kojima se predviđa rok koji premašuje 75 godina.

2. Postupak povrata nije dopušten ako u trenutku kada bi postupak trebao biti pokrenut iznošenje kulturnog predmeta s državnog područja države članice koja je zatražila povrat više nije nezakonito.

Članak 9.

Osim ako je drukčije predviđeno člancima 8. i 14., nadležni sud nalaže povrat dotičnoga kulturnog predmeta ako utvrdi da se radi o kulturnom predmetu u smislu članka 2. točke 1. i da je nezakonito iznesen s državnog područja.

Članak 10.

Ako je naložen povrat predmeta, nadležni sud u državi članici od koje se traži povrat dodjeljuje samostalnom posjedniku pravičnu odštetu sukladno okolnostima slučaja, pod uvjetom da samostalni posjednik dokaže da je pri stjecanju predmeta postupao s dužnom pažnjom.

Pri procjeni je li samostalni posjednik postupao s dužnom pažnjom u obzir se uzimaju sve okolnosti stjecanja, a posebno dokumentacija o porijeklu predmeta, dozvole za iznošenje koje su potrebne prema pravu države članice koja je zatražila povrat, svojstva stranaka, plaćena cijena, pitanje je li samostalni posjednik izvršio uvid u bilo koji dostupan registar ukradenih kulturnih predmeta i bilo koje relevantne informacije koje je objektivno mogao pribaviti ili poduzeo bilo koji drugi korak koji bi u tim okolnostima poduzela razumna osoba.

U slučaju stjecanja darovanjem ili nasljeđivanjem, samostalni posjednik ne smije biti u povoljnijem položaju od osobe od koje je stekao predmet na taj način.

Država članica koja je zatražila povrat plaća tu odštetu pri povratu predmeta.

Članak 11.

Troškove nastale provedbom odluke o povratu kulturnog predmeta snosi država članica koja je zatražila povrat. Isto vrijedi za troškove mjera iz članka 5. točke 4.

Članak 12.

Plaćanje pravične odštete iz članka 10. i troškova iz članka 11. ne dovodi u pitanje pravo države članice koja je zatražila povrat da poduzme korake radi naplate tih iznosa od osoba koje su odgovorne za nezakonito iznošenje kulturnog predmeta s njezina državnog područja.

Članak 13.

Pitanje vlasništva na kulturnom predmetu nakon povrata uređeno je pravom države članice koja je zatražila povrat.

Članak 14.

Ova se Direktiva primjenjuje samo na kulturne predmete nezakonito iznesene s državnog područja države članice na dan 1. siječnja 1993. ili nakon tog dana.

Članak 15.

1. Svaka država članica može primijeniti aranžmane predviđene ovom Direktivom na povrat kulturnih predmeta koji nisu predmeti definirani u članku 2. točki 1.
2. Svaka država članica može primijeniti aranžmane predviđene ovom Direktivom na zahtjeve za povrat kulturnih predmeta nezakonito iznesenih s državnog područja drugih država članica prije 1. siječnja 1993.

Članak 16.

Ova Direktiva ne dovodi u pitanje niti jedan građanski ili kazneni postupak koji prema nacionalnom zakonodavstvu država članica može pokrenuti država članica koja je zatražila povrat i/ili vlasnik ukradenog kulturnog predmeta.

Članak 17.

1. Države članice Komisiji podnose izvješće o primjeni ove Direktive do 18. prosinca 2015. i nakon toga svakih pet godina.
2. Komisija svakih pet godina podnosi izvješće o preispitivanju primjene i djelotvornosti ove Direktive Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru. Izvješću se, ako je to potrebno, prilažu odgovarajući prijedlozi.

Članak 18.

Prilogu Uredbi (EU) br. 1024/2012 dodaje se sljedeća točka:

- „8. Direktiva 2014/60/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o povratu kulturnih predmeta nezakonito iznesenih s područja države članice i izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (*): članci 5. i 7.

(*) SL L 159, 28.5.2014., str. 1.”.

Članak 19.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člankom 2. točkom 1., člankom 5. prvim stavkom točkom 3., člankom 5. drugim stavkom, člankom 7. trećim stavkom, člankom 8. stavkom 1., člankom 10. prvim i drugim stavkom i člankom 17. stavkom 1. ove Direktive do 18. prosinca 2015.

One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

Kada države članice donose ove mjere, te mjere sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave na nju upućuje. Te mjere uključuju i izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktivu stavljenju izvan snage ovom Direktivom smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Načine tog upućivanja i oblik te izjave određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 20.

Direktiva 93/7/EEZ, kako je izmijenjena direktivama navedenima u Prilogu I. dijelu A, stavlja se izvan snage s učinkom od 19. prosinca 2015., ne dovodeći u pitanje obveze država članica u vezi s rokovima za prenošenje u nacionalno pravo direktiva navedenih u Prilogu I. dijelu B.

Upućivanja na Direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu II.

Članak 21.

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 2. točke od 2. do 8., članak 3., članak 4., članak 5. prvi stavak točke 1. i 2. te točke od 4. do 6., članak 6., članak 7. prvi i drugi stavak, članak 8. stavak 2., članak 9., članak 10. treći i četvrti stavak i članci od 11. do 16. primjenjuju se od 19. prosinca 2015.

Članak 22.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Vijeće
Predsjednik
D. KOURKOULAS

PRILOG I.

DIO A

**Direktiva stavljena izvan snage s popisom njezinih naknadnih izmjena
(iz članka 20.)**

Direktiva Vijeća 93/7/EEZ	(SL L 74, 27.3.1993., str. 74.)
Direktiva 96/100/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	(SL L 60, 1.3.1997., str. 59.)
Direktiva 2001/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća	(SL L 187, 10.7.2001., str. 43.)

DIO B

**Popis rokova za prenošenje u nacionalno pravo
(iz članka 20.)**

Direktiva	Rok za prenošenje
93/7/EEZ	15.12.1993. (15.3.1994. za Belgiju, Njemačku i Nizozemsku)
96/100/EZ	1.9.1997.
2001/38/EZ	31.12.2001.

PRILOG II.

Korelacijska tablica

Direktiva 93/7/EEZ	Ova Direktiva
—	članak 1.
članak 1. točka 1. prva alineja	članak 2. točka 1.
članak 1. točka 1. druga alineja, uvodni dio	—
članak 1. točka 1. druga alineja prva podalineja prva rečenica	—
članak 1. točka 1. druga alineja prva podalineja druga rečenica	članak 2. točka 8.
članak 1. točka 1. druga alineja druga podalineja	—
članak 1. točka 2. prva alineja	članak 2. stavak 2. točka (a)
članak 1. točka 2. druga alineja	članak 2. stavak 2. točka (b)
članak 1. točke od 3. do 7.	članak 2. stavci od 3. do 7.
članci 2. i 3.	članci 3. i 4.
članak 4., uvodni dio	članak 5., uvodni dio prvog stavka
članak 4., točke 1. i 2.	članak 5., prvi stavak, točke 1. i 2.
članak 4. točka 3.	članak 5. prvi stavak, točka 3.
članak 4., točke od 4. do 6.	članak 5. prvi stavak, točke od 4. do 6.
—	članak 5. drugi stavak
članak 5. prvi stavak	članak 6. prvi stavak
članak 5. drugi stavak prva alineja	članak 6. drugi stavak točka (a)
članak 5. drugi stavak druga alineja	članak 6. drugi stavak točka (b)
članak 6. prvi stavak	članak 7. prvi stavak
članak 6. drugi stavak	članak 7. drugi stavak
—	članak 7. treći stavak
članak 7. stavci 1. i 2.	članak 8. stavci 1. i 2.
članak 8.	članak 9.
članak 9. prvi stavak	članak 10. prvi stavak
članak 9. drugi stavak	—
—	članak 10. drugi stavak
članak 9. treći i četvrti stavak	članak 10. treći i četvrti stavak
članci od 10. do 15.	članci od 11. do 16.
članak 16. stavci 1. i 2.	članak 17. stavci 1. i 2.
članak 16. stavak 3.	—
članak 16. stavak 4.	—
članak 17.	—
—	Članak 18.
članak 18.	Članak 19.
—	Članak 20.
—	Članak 21.

Direktiva 93/7/EEZ	Ova Direktiva
članak 19.	Članak 22.
Prilog	—
—	Prilog I.
—	Prilog II.